

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de novembre del 2017

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 8-03-2017 la representació processal del Sr. M.R.M. va interposar demanda d'execució de sentència envers la Sra. M.R.R., segons la qual exposava que la mare no complia amb el règim de visites respecte del pare i que se li havia de donar fidel i estricte compliment.

La representació processal de la Sra. M.R.R. va oposar-se a la demanda, tot manifestant que mai s'havien impedit els contactes paterno-filials establerts.

II.- Per Aute de 13-06-2017, l'Hble. Batlle va resoldre: “

“Primer.- Donar lloc parcialment a la petició continguda a l'escrit presentat el dia 8 de març del 2.017 per la representació processal del Sr. M.R.M., i comunicar a les parts que cas que la situació acadèmica i esportiva de la menor “A” no permeti el desenvolupament dels contactes previstos a la resolució objecte d'execució, escau a manca d'acord entre ells, que s'instin les accions procedents prop de la jurisdicció ordinària a l'efecte que s'estableixin aquells contactes més convenients a l'interès superior de la menor d'edat.

Segon.- Notificar la present resolució judicial a les parts interessades així com al Magnífic Ministeri Fiscal”.

III.- La representació processal de la part promotora de l'execució va presentar recurs i, en data de registre 6-10-2017, va articular escrit de conclusions, segons el qual demanava la revocació parcial de la resolució d'instància i que es requerís a la part contrària per tal que donés compliment a la sentència de 12-10-2009 quant als contactes paterno-filials, amb els advertiments en cas d'incompliment, i sense condemna en costes.

Pel contrari, la part recorreguda, per escrit de contesta a les conclusions, de data 26-10-2017, demanava la confirmació de l'Aute d'instància amb imposició de les costes processals.

El Ministeri Fiscal va emetre informe, de data 24-10-2017, en el que no s'oposava al recurs interposat.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els que la part executant fonamenta el seu recurs són els que segueixen.

En primer terme, entén que es donen per certs els fets al·legats per la mare respecte de la situació acadèmica i esportiva de la menor i que deixa a

l'arbitri de la menor el compliment del règim de visites amb el pare. Exposa que la menor no ha expressat a les actuacions els seus desitjos i no pot quedar a la determinació de la filla adolescent el compliment dels contactes paterno-filials. Sospita el pare que la voluntat de no pernoctar vingui determinada pel condicionament de la mare i no per decisió pròpia.

II.- De l'examen de la prova practicada en el present incident d'execució ressurte que les al·legacions que la filla "A", actualment de 17 anys, cursa un batxillerat esportiu lliure que li impedeix portar a terme el règim de contactes paterno-filials quins es troben òrfenes de prova, tota vegada que, al marge de proposar escoltar la menor al respecte, no s'han proposat proves documentals i/o testificals que haurien pogut provar fàcilment el règim de dedicació diària de la menor i la possible interferència en el seu règim de visites amb el pare.

Per tant, a manca d'aquesta acreditació, l'incident ha de ser acollit i, en la línia exposada també pel Ministeri Públic, s'ha de requerir als progenitors per tal que donin compliment al règim de visites establert a la sentència de divorci de 12-10-2009. Caldria afegir que si concorre una modificació substancial i sobrevinguda de les circumstàncies que es van prendre en consideració per la determinació del règim de contactes, haurien d'instar l'oportuna modificació de les mesures, però atès que la filla menor "A" assolirà la majoria d'edat el mes d'abril de 2018, esdevindria aquesta actuació ineficaç i restaria de manera sobrevinguda sense objecte.

III.- No obstant, requerir als progenitors per tal de donar compliment al règim de comunicació establert, s'han d'efectuar algunes reflexions entorn l'edat de la menor i com la voluntat d'aquesta pot ésser rellevant per tal de concretar el règim de comunicació paterno-filial.

En el present cas, s'ha de posar de manifest que és cert que el progenitor no custodi gaudeix del dret a comunicar amb el seu fill menor d'edat i que, en línia de principi, aquesta comunicació i tracte amb el

progenitor afavoreix el desenvolupament del menor i, consegüentment, el seu interès (cfr. arts 7 a 9 del Conveni sobre els drets del nen, de 20-11-1989). I, per tant, sempre que el menor adolescent es trobi d'acord en donar compliment al règim de visites establert, el progenitor no custodi no ha d'impedir que aquests contactes es desenvolupin amb normalitat.

Però també resulta ésser cert que al menor a partir dels 14-15 anys esdevé pràcticament inviable i contraproduent imposar-li un règim de comunicació no volgut, amb la conseqüència que resulta en moltes ocasions d'impossible o molt difícil execució. Per altra part, amb aquestes edats ens trobem amb menors que ja reuneixen un grau important de maduresa i de raciocini i que són capaços d'adoptar decisions en el seu àmbit més personal. De manera que davant la negativa del menor, cal atendre a solucions diferents a la imposició forçosa dels contactes (teràpies del progenitor i fill, supervisió del règim o, fins i tot, la suspensió d'aquest).

En el cas present, és la mare qui argumenta que és voluntat i decisió de la filla, arran que el pare no la va visitar amb posterioritat a una intervenció quirúrgica el juny del 2016, no comunicar amb el pare en el sentit establert en la sentència de divorci.

No s'ha escoltat a la filla menor "A" a les actuacions, però tota vegada que el mes d'abril de 2018 assolirà la majoria d'edat, cal estimar el present recurs amb la següent modulació.

S'ha de requerir a la Sra. M.R.R., i a l'ensem a la part executant, per tal que donin compliment al règim de visites establert a favor del pare a la sentència de divorci de 12-10-2009. No obstant, com que la menor "A" té ja 17 anys aquest règim es portarà a terme si així s'adequa a la voluntat de la menor, mentre que en altre cas serà ella qui determinarà amb el seu pare com es desenvoluparan aquests contactes fins a la majoria d'edat. Imposar a la menor de 17 anys un règim de contactes que no desitja atemptaria contra la seva dignitat personal i no afavoriria l'interès del menor.

III.- No procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada per l'èxit del recurs i per l'especial natura dels interessos en conflicte; extrem aquest darrer aplicable també per a no imposar les costes de la primera instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs interposat pel Sr. M.R.M., al que no s'ha oposat el Ministeri Fiscal, contra l'Aute, de data 13-06-2017 i revocar la seva part decisòria, en el sentit de requerir a la Sra. M.R.R., i a l'ensem a la part executant, per tal que donin compliment al règim de visites establert a favor del pare a la sentència de divorci de 12-10-2009. No obstant, com que la menor "A" té ja 17 anys aquest règim es portarà a terme si així s'adequa a la voluntat de la menor, mentre que en altre cas serà ella qui determinarà amb el seu pare com es desenvoluparan aquests contactes fins a la majoria d'edat. No procedeix efectuar imposició de les costes processals de cap de les instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-